Дипломна работа

Диана Генева <dageneva@qtrp.org>

2019

Съдържание

1	Нулева зона	2
Α	Приложение за AdaBoost	3

Глава 1

Нулева зона

Бла, бла, бла, аз съм толкова емоционална. Не знам

Приложение А

Приложение за AdaBoost

Ще разгледаме алгоритъма AdaBoost в дискретния случай, както оригинално е представен в фдсдф. Задачата, която имаме е следната: Имаме тренировъчни данни $M:=(x_1,y_1),(x_2,y_2),\cdots(x_n,y_n),x_i\in\mathbb{R}^n,y_i\in\{-1,1\},i=1\cdots n.$ Имаме множество $\mathcal H$ от функции от вида $h_i:\mathbb{R}^n\to\{-1,1\}$ и е дадена константа T. Търсим T функции от $\mathcal H$, които да съчетаем до получаването на нова функция, която е линейна комбинация на избраните T:

$$H(x) = \sum_{i=1}^T \alpha_i h_i(x)$$

AdaBoost алгоритъмът избира последователно функции h_i от $\mathcal H$ и избира за всяка тегло α_i . С $H_t(x)$ ще означаваме линейната комбинация, получена от първи t избрани класификатора и имаме, че:

$$\begin{split} H_t(x) &= \sum_{i=1}^t \alpha_i h_i(x) \\ &= H_{t-1}(x) + \alpha_t h_t(x) \end{split}$$

$$H_0(x) = 0 \quad \forall x \in \mathbb{R}^n \tag{A.0.1}$$

Идеята е t-тата избрана хипотеза да поправи грешките, които предните t-1 хипотези правят върху тренировъчното множество.

На всяка итерация t на лагоритъма, дефинираме разпределение върху тренировъчните данни, което ще означаваме с \mathcal{D}_t , където $\mathcal{D}_t(i)$ дава вероятност на i-тия пример. Идеята е да може да се даде по-голяма вероятност на тези примери, върху които предните t-1 избрани функции бъркат и да се избере функция, която се представя добре върху така претеглените данни. В началото на алгоритъма за \mathcal{D}_1 избираме равномерно разпределение, тоест:

$$\mathcal{D}_1(i) = \frac{1}{n}, i = 1 \cdots n$$

Алгоритьмът е следният:

1.
$$D_1(i) = \frac{1}{n}, i = 1 \cdots n$$

2.
$$\mathcal{H} = \emptyset$$

3. За всяко t om 1 go T се прави следното:

3.1.
$$h_t = argmin_{h \in \mathcal{H}} P_{i \sim D_{\star}}(h(x_i) \neq y_i)$$

3.2.
$$\varepsilon_t = P_{i \sim D_t}(h_t(x_i) \neq y_i)$$

3.3.
$$\alpha_t = \frac{1}{2} ln \left(\frac{1 - \varepsilon_t}{\varepsilon_t} \right)$$

3.4.
$$\mathcal{H}_t = \mathcal{H}_{t-1} \cup \{(h_t, \alpha_t)\}$$

3.5. За всяко і от 1 go n:

$$\text{3.5.1. } \mathcal{D}_{t+1}(i) = \frac{\mathcal{D}_t(i)e^{-\alpha_t y_i h_t(x_i)}}{\sum\limits_{i=1}^n \mathcal{D}_t(j)e^{-\alpha_t y_j h_t(x_j)}}$$

4.
$$\mathcal{H} = \mathcal{H}_T$$

5. Връщаме \mathcal{H}

Вижда се, че изборът на разпределението $\mathcal{D}(t+1)$ е такова, че дава висока вероятност на примерите, върху които предният класификатор h_t греши и обратното. Тоест, ако $h_t(x_i)=y_i, e^{-\alpha_t y_i h_i(x_i)}=e^{-\alpha_t}$, тъй като y_i и $h_t(x_i)$ са с еднакъв знак, а при $h_t(x_i)\neq y_i, e^{-\alpha_t y_i h_i(x_i)}=e^{\alpha_i}$. Тъй като $\alpha_t\geq 0$, това означава, че грешката на класификаторите, от които избираме, не трябва да надхвърля $\frac{1}{2}$ за бинарни класификатори. При модификацията за няколко класа, трябва

да е изпълнено, че грешката е не повече от $\frac{1}{K}$, където K е броят на класовете.

Целта на AdaBoost алгоритъмът е да се намери такова \mathcal{H} , което минимизира експоненциалната грешка, която се пресмята по формулата:

$$l(h, x, y) = e^{-yh(x)}$$

За да видим, че горният алгоритъм намира такова \mathcal{H} , ще разгледаме следните твърдения.

4

Неко
$$w_{t,i} = e^{-y_i \mathcal{H}_{t-1}(x_i)}$$

Твърдение 1.
$$\mathcal{D}_t = \frac{w_{t,i}}{\sum\limits_{i=1}^n w_{t,j}}$$

Доказателство: Ще го докажем по индукция.

• База t = 1

$$\begin{split} \frac{w_{1,i}}{\sum\limits_{j=1}^n w_{1,j}} &= \frac{e^{-y_i\mathcal{H}_0(x_i)}}{\sum\limits_{j=1}^n e^{-y_j\mathcal{H}_0(x_j)}} \\ &\stackrel{\text{A01}}{=\!=\!=} \frac{1}{n} \\ &\stackrel{\text{peg 1}}{=\!=\!=} \mathcal{D}_1(i) \text{ 30 ВСЯКО i} \end{split}$$

$$\bullet \ \mathcal{D}_t = \frac{w_{t,i}}{\sum\limits_{j=1}^n w_{t,j}} \Rightarrow \mathcal{D}_{t+1} = \frac{w_{t+1,i}}{\sum\limits_{j=1}^n w_{t+1,j}}$$

$$\begin{split} \mathcal{D}_{t+1} &= \frac{w_{t+1,i}}{\sum\limits_{j=1}^{n} w_{t+1,j}} \\ &\stackrel{\text{peg 3.5.1}}{=} \frac{\mathcal{D}_t e^{-\alpha_t y_i h_t(x_i)}}{\sum\limits_{j=1}^{n} \mathcal{D}_t e^{-\alpha_t y_j h_t(x_j)}} \\ &\stackrel{\text{MX}}{=} \frac{\frac{1}{1} e^{-\alpha_t y_i h_t(x_i)}}{\sum\limits_{i=1}^{n} \frac{1}{1} e^{-\alpha_t y_j h_t(x_j)}} \end{split}$$

Твърдение 2.
$$P_{i\sim D_t}(h(x_i)\neq y_i) = \sum_{i:h(x_i)\neq y_i} \frac{e^{y_i\mathcal{H}_{t-1}(x_i)}}{\sum\limits_{j=1}^n e^{y_j\mathcal{H}_{t-1}(x_j)}}$$

Твърдение 3. Изборът на $h_t = argmin_{h \in \mathcal{H}} P_{i \sim D_t}(h(x_i) \neq y_i)$ от точка 3.2 на алгоритьма минимизира експоненциалната грешка на \mathcal{H}_t върху тренировъчното множество, тоест:

$$h_t = argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} l(\mathcal{H}_{t-1} + Ch, x_i, y_i) \right),$$

където C е произволна константа.

Доказателство:

$$\begin{split} h_t &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n l(\mathcal{H}_{t-1} + Ch, x_i, y_i) \right) \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n e^{-y_i(\mathcal{H}_{t-1}(x_i) + Ch(x_i))} \right) \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n e^{-y_i\mathcal{H}_{t-1}(x_i)} e^{-y_iCh(x_i)} \right) \end{split}$$

Полагаме $w_{t,i}=e^{-y_i\mathcal{H}_{t-1}(x_i)}$ и махаме константата $\frac{1}{n}$, тъй като тя не влияе на минимизацията.

$$= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\sum_{i=1}^n w_{t,i} e^{-y_i Ch(x_i)} \right)$$

Сега можем да разделим сумата на две, в зависимост дали $h(x_i)=y_i$. Ако това е изпълнено, то $y_ih(x_i)=1$ и е равно на -1 в противен случай, тоест:

$$\begin{split} &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\sum_{i:h(x_i) = y_i}^n w_{t,i} e^{-C} + \sum_{i:h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i} e^C \right) \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\left[\sum_{i=1}^n w_{t,i} e^{-C} - \sum_{i:h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i} e^{-C} \right] + \sum_{i:h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i} e^C \right) \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\sum_{i=1}^n w_{t,i} e^{-C} + \sum_{i:h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i} (e^C - e^{-C}) \right) \end{split}$$

 $\sum\limits_{i=1}^n w_{t,i} e^{-C}$ е константа спрямо h, затова също не участва в минимизацията и тогава:

$$\begin{split} &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\sum_{i: h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i}(e^C - e^{-C}) \right) \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left((e^C - e^{-C}) \sum_{i: h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i} \right) \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\sum_{i: h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i} \right), \end{split}$$

тъй като и (e^C-e^{-C}) не зависи от h. Можем да умножим по константата $\frac{1}{\sum\limits_{i=1}^n w_{t,j}}$ и да получим:

$$\begin{split} &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\frac{\sum\limits_{i:h(x_i) \neq y_i}^n w_{t,i}}{\sum\limits_{j=1}^n w_{t,j}} \right), \\ &= argmin_{h \in \mathcal{H}} \left(\sum\limits_{i:h(x_i) \neq y_i}^n \frac{w_{t,i}}{\sum\limits_{j=1}^n w_{t,j}} \right), \\ &= P_{i \sim D_{\star}}(h(x_i) \neq y_i) \end{split}$$